

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی موضوعی طنز دینی در شعر حافظ شیرازی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

احمدرضا کیخافرانه - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

محمد فلاح سرکاریزی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

خلاصه مقاله:

حافظ، شاعر بزرگ قرن هشتم، در اشعار خود توجه ویژه ای به طنز مخصوصا طنز دینی دارد. او کاستی ها، ریاکاری ها، مقدس نمایی ها عوام فریبی ها و دین فروشی ها را در اشعار خود به شدت نکوهیده است و درصدد است حقیقت دین راورای این دروغ پردازی ها و عوام فریبی ها، در قالب غزل نشان دهد. حافظ بارندی و هشیاری و فرزانیگی خویش شیوه های تازه ای را برای مبارزه با نابسامانی ها و بد اخلاقی های جامعه برگزیده است و به این منظور بیشترین غزلهای خود را در مبارزه با ریاکاری و عوام فریبی و با لحنی طنزآمیز و نیش دار بیان داشته است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که طنزیکی از مشخصه های شعر حافظ است اما در شعر او ریا با 22 بار تکرار بیشترین کاربرد و واعظ با 8 مورد کمترین تکرار را داشته است. بنابراین با وجود اینکه طنز یکی از شاخصه های شعر حافظ است در عین حال طنز دینی در شعر او کمتر مورد پژوهش و بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش طنز دینی در شعر حافظ شیرازی مورد بررسی قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

تحلیل، طنز دینی، شعر، حافظ شیرازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581797>

